

DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ w ŁODZI

Łódź, 2 maja 1951 Nr 9

TREŚĆ

CZĘŚĆ I

45.

KOMUNIKAT PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W ŁODZI

z dnia 2. 5. 51 r.

o podaniu do publicznej wiadomości wyciągu uchwał nr 6/51 i 9/51 powziętych na I sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi odbytej w dniu 20. i 21. 2. 51 r. w Pr. W. Rady Narodowej w Łodzi ul. Ogrodowa 15.

UCHWAŁA nr 6/51

Wojewódzka Rada Narodowa po zapoznaniu się z wnioskiem Klubów Radnych WRN jednogłośnie postanawia:

1) zobowiązać prezydia rad narodowych wszystkich szczebli, aby dopilnowały uzupełnienia składu tych prezydiów rad narodowych, które nie posiadają pełnego składu. Przy uzupełnieniu należy brać pod uwagę wprowadzenie większej ilości kobiet oraz aktywnych i oddanych idei socjalizmu obywateli.

2) zobowiązać terenowe rady narodowe, by każda rada odbyła minimum 4 sesje wyjazdowe na zakładach pracy, w spółdzielniach produkcyjnych itp. w ciągu roku. Tematyka na tych sesjach winna być dostosowana do środowiska i terenu.

3) Zobowiązać Prezydia WRN i PRN by teren powiatu podzieliły między członków Prezydiów Powiatowych Rad Narodowych, a teren województwa między członków Prezydium Wojew. Rady Narodowej i zobowiązać członków prezydium wyższych stopni do zaopiekowania się prezydiami rad narodowych niższego szczebla i brania przynajmniej raz w miesiącu udziału w posiedzeniach Prezydium Rady Narodowej pozostającym pod opieką danego członka Prezydium

Przewodniczący Sesji: (—) Wróblewski Edward

UCHWAŁA nr 9/51

Wojewódzka Rada Narodowa po wysłuchaniu sprawozdanie Prezydium WRN omawiejącego dotychczasową działalność i wkład rad narodowych wszystkich szczebli w budowę spółdzielni produkcyjnych na terenie województwa łódzkiego, jak również po zapoznaniu się z wnioskami Prezydium, które wytyczają dalsze zadania dla terenowych rad narodowych na tym odcinku na najbliższą przyszłość postanawia co następuje:

1) mając na uwadze to, że rady narodowe, ich organa wykonawcze szczególnie na niższych szczeblach w dotychczasowej swej działalności w niedostatecznym jeszcze stopniu interesowały się zagadnieniem spółdzielczości produkcyjnej i słabą opieką otaczały istniejące już spółdzielnie produkc. oraz mało dbały o ich rozwój i umocnienie, zobowiązuje się Prezydium WRN do:

a) podjęcia wysiłków zmierzających do zwiększenia udziału przedstawicielstwa spółdzielń produkcyjnych w powiatowych i gminnych radach narodowych oraz w poszczególnych komisjach.

b) uaktywnienie rad i komisji na odcinku spółdzielczości produkcyjnej przez dokładniejsze określenie ich zakresu w dziedzinie propagowania przebudowy ustroju rolnego, popularyzacji osiągnięć istniejących, oraz niesienia konkretnej pomocy tak spółdzielniom, jak również gromadom, gdzie dojrzewa myśl zorganizowania spółdzielni wśród mało — i średniorolnych chłopów

c) Zwrócenie większej uwagi poprzez zalecenia i instruktaż radom terenowym na konieczność silniejszego zainteresowania się życiem i pracą świetlic we wsiach produkcyjnych, jak i tych, z których powstaną nowe, aby stały się one ogniskami, w jakich rodzi się uświadomienie i entuzjam do walki o wyrwanie wsi polskiej z zacofania i włączenia jej do twórczego wysiłku o realizację tych zadań, jakie stawia sobie Polska Ludowa

W trosce o jaknajwiększą aktywizację rad narodowych na odcinku spółdzielczości produkcyjnej, należy szczególną uwagę zwrócić aby w pracy konkretnej tak rady narodowe, jak i Komisje szczególnie zwróciły uwagę na:

1) działalność PZGS-ów i GS-ów w dziedzinie zaopatrywania wsi w potrzebne artykuły, jak również w dystrybucji towarowej pod kątem klasowego podziału,

2) funkcjonowanie POM-ów i SOM-ów jako ośrodków technicznej i politycznej pomocy,

3) wzmocnienia nadzoru nad działalnością organów wykonawczych rad narodowych jak i podległych im instytucji, związanych z gospodarką w spółdzielniach produkcyjnych w przedmiocie:

a) opracowania planów gospodarczych i inwestycyjnych z punktu widzenia celowości, opłacalności i terminowości,

b) właściwego wykorzystania kredytów inwestycyjnych i innych funduszów przeznaczonych na cele gospodarcze i kulturalne we wsiach produkcyjnych,

c) terminowego i dokładnego przeprowadzenia remontów, budynków gospodarczych i mieszkalnych, jak również wykończenia rozpoczętych budowli,

d) sprawnego przeprowadzenia pomiarów gruntowych i zmian gruntu podyktowanego troską o dalszy rozwój spółdzielni bez krzywdy dla mało- i średniorolnych chłopów, którzy dotychczas pozostali poza spółdzielnią,

e) należytego zainteresowania zagadnieniami melioracyjnymi, elktryfikacyjnymi oraz innymi, jak: radio, tele-

fon i tp.. jak również budowę urządzeń o charakterze socjalnym i społeczno-użytkowym (żłobki, przedszkola, pralnie i tp.)

f) dozoru sanitarnego i pomocy lekarskiej dla gromad uspółdzielczonych,

g) usprawnienia działania służby weterynaryjnej na odcinku obsługi spółdzielni produkcyjnych i gromad, gdzie organizuje się spółdzielnie,

h) konieczność zwrócenia większej niż dotychczas uwagi na działalność ludowych zespołów sportowych w spółdzielniach produkcyjnych w sensie przychodzenia im z jak najdalej posuniętą pomocą, aby mogły się one stać skupiskami wychowującymi młodzież wiejską w duchu walki klasowej i propagującymi idee gospodarki zespołowej jako wyższej formy na odcinku produkcji rolnej,

4) zobowiązać terenowe rady narodowe do systematycznego analizowania na sesjach sytuacji na odcinku spółdzielczości produkcyjnej na swoim terenie przez:

a) wysłuchiwanie sprawozdań komisji, prezydium i instytucji pracujących na odcinkach spółdzielczości produkcyjnej, z ich pracy na tym odcinku,

b) upowszechnienie osiągnięć przodujących spółdzielni produkcyjnych przez omawianie ich na sesjach i wysłuchiwanie sprawozdań zarządów spółdzielni z ich działalności,

c) nakreślenie konkretnych zadań dla komisji, prezydiów i ich aparatu, a szczególnie aparatu państwowej służby rolnej na odcinku rozwoju spółdzielczości produkcyjnej i pomocy już istniejącym spółdzielniom.

5) Zobowiązać wszystkie komisje terenowych rad narodowych do pełnego włączenia się w przebudowę ustroju rolnego przez wprowadzenie do planów pracy komisji zagadnień związanych ze spółdzielczością produkcyjną — rozwojem spółdzielczości produkcyjnej i pomocą dla już istniejących spółdzielni.

6) Zobowiązać Prezydia WRN, PRN i GRN do:

a) systematycznego analizowania conajmniej raz w miesiącu na posiedzeniach prezydiów sytuacji na odcinku spółdzielczości produkcyjnej przez wysłuchiwanie sprawozdań wydziałów, referatów, komisji koordynacyjnych, zarządów spółdzielni produkcyjnych i innych instytucji działających na odcinku spółdzielczości produkcyjnej,

b) zobowiązania wydziałów i referatów prezydiów do włączenia w plany pracy i potraktowania jako pierwszej wagi zagadnień związanych z rozwojem spółdzielczości produkcyjnej i pomocą dla już stniejących spółdzielni,

c) otoczenie opieką i systematyczne czuwanie nad pracą POM-ów ze specjalnym zwróceniem uwagi na pracę ich wydziałów politycznych,

d) usprawnienie pracy komisji koordynacyjnych dla zagadnień spółdzielczości produkcyjnych,

e) otoczenie opieką i dopilnowanie pełnej realizacji inwestycji w spółdzielniach produkcyjnych, przy jednoczesnym zwróceniu uwagi na maksymalne wykorzystanie środków własnych spółdzielni,

f) zwrócenie bacznej uwagi na rozwój urządzeń socjalnych i kulturalnych w spółdzielniach produkcyjnych (świetlice, przedszkola, żłobki, elektryfikacja, radiofonizacja, kina objazdowe).

Przewodniczący Sesji: (—) Wróblewski Edward

46.

ROZPORZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi

z dnia 11 kwietnia 1951 r. nr RW. H. I. 4/2

w sprawie zaopatrzenia rzeźni w urządzenia niezbędne ze względów weterynaryjnych i sanitarno porządkowych.

Na podstawie art. 16 lit. c Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 8. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr 77, poz. 673 z uwzględnieniem zmian zawartych w ustawie z dnia 16. 4. 38 r. (Dz. U. R. P. nr 27, poz. 245) oraz na podstawie Rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. nr 56, poz. 343) i art. 16 ustawy z dnia 20 marca 1950 r. (Dz. U. R. P. nr 14, poz. 130 z dnia 13. 4. 1950 r.) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej zarządza dla obszaru województwa łódzkiego co następuje:

§ 1. Przez wyrażenie „rzeźnia" należy rozumieć zakład przemysłowy urządzony pod względem sanitarnoweterynaryjnym i technicznym zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, w którym to zakładzie poddaje się ubojowi zwierzęta.

§ 2. Rzeźnie winny być budowane w miejscu przewidzianym w przestrzennym planie regulacyjnym danego osiedla i winny odpowiadać przepisom przemysłowym i budowlanym. Przy wyborze miejsca pod budowę rzeźni należy uwzględnić wielkość i położenie parceli budowlanej, teren, dostęp do drogi, połączenie z torem kolejowym, zaopatrzenie w wodę, otoczenie. Budynki, w których mieszczą się hale ubojowe, winny być zwrócone w stronę północną ewentualnie na wschód.

§ 3. Rzeźnie winny posiadać trzy hale ubojowe a mianowicie: oddzielną dla uboju bydła rogatego dużego, oddzielną dla uboju świń i wspólną dla uboju cieląt, owiec i kóz.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej może zezwolić na urządzenie w rzeźniach mniejszej ilości hal ubojowych. Ubój zwierząt może odbywać się wyłącznie w halach ubojowych. Wielkość hal ubojowych winna być uzależniona od najwyższej dziennej ilości bitych zwierząt, instalacji urządzenia przewozowego, istnienia chłodni i warunków miejscowych. Wysokość hal ubojowych powinna wynosić conajmniej 4,5 mtr., a innych pomieszczeń rzeźni 3 metry. Hale ubojowe powinny posiadać osobne pomieszczenia dla ogłuszania i wykrwawiania zwierząt. W halach uboju świń miejsca ogłuszania i wykrwawiania winny być tak urządzone, by ubite sztuki mogły być wrzucane odrazu do kotła do oparzania, a następnie do oprawiania. W rzeźniach, w których oprócz uboju przeżuwaczy i świń odbywa się ubój koni i innych zwierząt jednokopytowych, hale uboju tych zwierząt i przeznaczone dla nich stajnie winny być całkowicie oddzielone od części ogólnej rzeźni.

§ 4. Hale uboju winny być dostatecznie oświelone. Okna winny być duże, opatrzone przejrzystymi szybami i szczelnie zamykane. Hale ubojowe powinny być zaopatrzone w windy do zawieszenia i podnoszenia ubitych zwierząt oraz wystarczającą ilości haków do zawieszania ubitych zwierząt i narządów wewnętrznych. Haki powinny być grube pobielane lub w inny sposób zabezpieczone od rdzy. Haki należy umieszczać nie wprost na ścianach lecz na umocowanych do ścian wieszakach w odstępie od ściany conajmniej 50 cm Haki powinny być kolejno ponumerowane. Hale uboju winny być utrzymane w należytej czystości i niezwłocznie po każdym uboju doprowadzane do należytego porządku.

§ 5. Rzeźnie powinny posiadać conajmniej dwie płuczkarnie jelit: jedną dla świń, drugą dla bydła rogatego, cieląt, owiec i kóz. Płuczkarnie jelit nie mogą się mieścić w halach przeznaczonych dla uboju zwierząt.

§ 6. Wszystkie hale, a przedewszystkiem przeznaczone do uboju świń, jako też płuczkarnie jelit powinny być zaopatrzone w urządzenia umożliwiające dostateczne przewietrzanie i usuwanie nagromadzonej pary.

§ 7. Podłogi w halach, płuczkarniach i wszystkich innych pomieszczeniach rzeźni, podlegających łatwemu zanieczyszczaniu powinny być sporządzone z materiału gładkiego, nieprzepuszczalnego, w miarę możności drobno rowkowanego oraz posiadać spad do kanałów ściekowych, przykrytych kratami żelaznymi (rusztami).

Kanały i studzienki ściekowe w halach ubojowych winny posiadać zamknięcia syfonowe i odpowiednie zamknięcia od strony zbiornika ściekowego.

Wszelkie uszkodzenia podłóg; ścian i urządzeń winny być bezwłocznie naprawiane.

§ 8. Wewnętrzne powierzchnie ścian w halach ubojowych, płuczkarniach i we wszystkich innych pomieszczeniach, podlegających łatwo zanieczyszczeniu winny być do wysokości conajmniej dwa i pół metra, nieprzepuszczalne i wygładzone, lub wyłożone białymi kafelkami glazurowanymi, względnie wyprawione palonym cementem na kolor jasny, albo pomalowane jasną olejną farbą. Górne części ściany muszą być bielone conajmniej raz w roku.

§ 9. Rzeźnie publiczne winny być zaopatrzone w dostateczną ilość wody badanej dwa razy w roku i odpowiadającej warunkom normalnej wody do picia. Jeśli rzeźnia leży w osiedlu, nieposiadającym wodociągów, należy ją zaopatrzyć w wodę studzienną, tłoczoną ze studni dobrze przykrytej do zbiornika umieszczonego na odpowiedniej wysokości lub też do hydroforu i rozprowadzaną do wszystkich pomieszczeń za pomocą odpowiedniego systemu rur i kranów.

Płuczkarnie jelit winny posiadać wodę ciepłą doprowadzoną rurami z ogrzewanego zbiornika, albo braną z osobnego kotła, posiadającego kran i znajdującego się w płuczkarni. Rury rozprowadzające wodę do wszystkich ubikacji rzeźni, oraz zbiorniki wodne w rzeźni winny być zaopatrzone w urządzenia umożliwiające opróżnienie całej sieci wodociągowej po ukończonych czynnościach w rzeźni.

§ 10. Do oczyszczania zawartości żołądków i jelit zwierząt należy urządzać osobne pomieszczenia, oddzielone korytarzykiem izolacyjnym. Zbiorniki do składania tych zawartości, odpadków itp. winny być urządzone nazewnątrz rzeźni z materiału nieprzepuszczalnego szczelnie zamknięte, opróżniane niezwłocznie po napełnieniu do $^2/_3$ pojemności i dezynfekowane.

Celem zniszczenia zawartych w nawozie zarazków i pasożytów nawóz rzeźniany winien być poddany odkażeniu chemicznemu lub biologicznemu. Odkażenie chemiczne polega na przemieszaniu nawozu ze środkami dezynfekcyjnymi, przewidzianymi w przepisach o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr 19, poz. 167 z 1928 r.) przy użyciu przede wszystkiem chlorku wapnia (Calcaria chlorata). Odkażenie biologiczne polega na zakopcowaniu nawozu względnie zakopaniu w ziemi lub złożeniu w szczelnie zamkniętych zbiornikach na przeciąg czterech tygodni. Odpadki i konfiskaty rzeźniane należy nieszkodliwie usuwać w następujący sposób:

a) przez wydanie terenowo właściwemu Zakładowi utylizacyjnemu celem przemysłowego zużytkowania po myśli Ustawy.

b) gotowanie w wodzie lub parze aż do zupełnego rozgotowania mięsa, wnętrzności itd.,

c) w drodze chemicznej aż do rozpadu mięsa wnętrzności itd.,

d) przez spalanie na popiół;

e) przez zakopanie na grzebowisku;

Gromadzenie konfiskat i odpadków winno odbywać się przy pomocy szczelnie zamkniętych konfiskatorów lub zbiorników, opróżnianych w porze letniej co 24 godz. a w porze zimowej co 48 godzin.

§ 11. Odpływów (ścieków) rzeźni nie wolno odprowadzać do wód (rzek, stawów, jezior, strumieni itp.) ani też na pastwiska, pola lub teren osiedli ludzkich bez uprzedniego oczyszczenia.

W miejscowościach skanalizowanych odpływy z rzeźni można odprowadzać do ogólnej sieci kanalizacyjnej. W miejscowościach nieskanalizowanych odpływy z rzeźni należy oczyszczać przez zastosowanie metody biologicznej lub chemicznej. W rzeźniach mniejszych, nieposiadających takich urządzeń, odpływy winny być odprowadzane krytym kanałem do nieprzepuszczalnych szczelnie zakrytych zbiorników, które należy opróżniać po napełnieniu do $^2/_3$ pojemności, oraz odkażać za pomocą chlorku wapnia.

§ 12. Wszystkie rzeźnie winny posiadać odosobione i dla nieupoważnionych osób niedostępne pomieszczenie dla zwierząt chorych i podejrzanych z osobnym urządzeniem dla uboju takich zwierząt i z osobną płuczkarnią jelit. Mniejsze rzeźnie za zgodą Prezydium W. R. N. mogą być zwolnione od zastosowania się do niniejszego przepisu..

§ 13. Szlamowanie jelit powinno odbywać się w oddzielnych szlamiarniach niezwiązanych bezpośrednio z halami ubojowymi. Szlamiarnie winny być należycie oświetlone zaopatrzone w dobrą wentylację i w urządzenia dostarczające obfitą ilość bieżącej wody ciepłej i zimnej. Ściany pomieszczeń powinny być malowane jasną farbą lub wyłożone płytkami terakotowymi do wysokości conajmniej 2 mtr. Podłoga powinna być z materiału nieprzepuszczalnego (cement, beton, płytki itp.). Szlamiarnie winny być zaopatrzone w wanny w wysokości około 1 mtr., w stoły ze szczelnego i twardego drzewa, w odpowiednią do rozmiarów produkcji liczbę naczyń oraz w aparaty do przedmuchiwania jelit. Suszenie jelit i pęcherzy może odbywać się w oddzielnych przewiewnych pomieszczeniach, czyli suszarniach.

§ 14. W rzeźniach pomieszczenia dla organów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa jak biuro, trychinoskopia i garderoby należy urządzać w pobliżu hal do uboju zwierząt. Pomieszczenie do badania na włośnie winno posiadać dostateczne oświetlenie. Wymienione w niniejszym paragrafie pomieszczenia winny być w porze zimowej ogrzewane i powinny posiadać umywalnie z wodą bieżącą, oraz odpowiednie umeblowanie.

§ 15. W pomieszczeniach przeznaczonych dla pracowników zatrudnionych przy uboju i obróbce powinny znajdować się umywalnie, mydło i ręczniki, spluwaczki, śmieciarki oraz szafy na ubranie i bieliznę, a także w miarę możności natryski. Odzież wyjściowa i ochronna nie może być przechowywana w tej samej szafie.

§ 16. Każda rzeźnia winna być zaopatrzona w następujące urządzenia:

a) konfiskatory zamykane, przeznaczone do składania niezdatnych do spożycia części mięsa i narządów;

b) wózki metalowe do przewożenia oprawionych zwierząt, jelit, żołądków, skór itp.;

c) podkłady drewniane lub metalowe do ściągania skór ze zwierząt poddanych ubojowi;

d) stoły ubojowe do układania drobnych zwierząt przy uboju i oprawianiu;

e) stoły do skrobania i skórowania świń oraz stoły do badania jelit,

f) aparaty do ogłuszenia zwierząt elektryczne lub mechaniczne należycie konserwowane;

g) przyrządy do kładzenia, unieruchomienia i popędzenia zwierząt;

h) wagi do ważenia zwierząt i mięsa, odpowiadające przepisom o używaniu miar i wag,

i) nierdzewne naczynia do zbierania krwi oraz mieszadła do mieszania krwi;

j) stałe lub przenośne rampy do wyładowywania zwierząt;

k) w większych rzeźniach wózki do przewozu zwierząt chorych;

l) apteczkę podręczną składającą się z jodyny — 100 g., wody utlenionej — 250 g., waty — 50 g., bandaży 10 sztuk, nalewki walerianowej — 20 g. nożyczek chirurgicznych — 1 sztuka;

m) dostateczna ilość bezwonnych środków do odkażania jako to: ług sodowy, nadmanganian potasu i wapno;

n) dostateczną ilość środków do skażania mięsa uznanego za niezdatne (nafta, kreolina).

§ 17. W celu zapewnienia należytego porządku w rzeźni, Zaarząd rzeźni powinien określić dni i godziny uboju oraz wydać regulamin dotyczący zachowania się osób przebywających i pracujących w rzeźni przestrzegania czystości, wstępu do rzeźni itp. Regulamin winien być zatwierdzony przez Prezydium Pow. Rady Narodowej.

Regulamin powinien być wywieszony na widocznym miejscu w rzeźni

§ 18. Wszystkie rzeźnie winny posiadać sterylizatory lub kotły itp. do unieszkodliwiania mięsa warunkowo-zdatnego.

Rzeźnie z większym ubojem zwierząt winny przewidzieć osobne pomieszczenia i urządzenia do składania odpadków poubojowych przed odesłaniem ich do utylizacji oraz winny posiadać składnicę z solarnią skór surowych dla własnych potrzeb.

Skład skór i solarnia winna obejmować przestrzeń odpowiednią do obrotów ubojowych, przestrzeń ta powinna wystarczyć na pomieszczenie całkowitej ilości skór z jednomiesięcznego uboju danej rzeźni w okresie największego uboju. Skład skór i solarnia winna posiadać dobrą wentylację oraz dostateczne zabezpieczenie przed owadami. Posadzka solarni musi być wytrzymała na działanie soli, powinna być sporządzona z materiału nieprzesiąkalnego a ściany pokryte glazurowymi cegłami lub wypalonym gładkim cementem.

Oprócz pomieszczenia do przechowywania skór powinna znajdować się szatnia, umywalnia z wodą bieżącą i pomieszczenie do przechowywania soli z odpowiednią nieprzesiąkalną podłogą. Sól w workach winna być umieszczona na drewnianych rusztach.

Spływająca ze skór na posadzkę solanka winna być odprowadzana kanałem do zbiornika wycementowanego i szczelnie przykrytego w odległości conajmniej 10 mtr. od zakładu.

§ 19. Przy rzeźniach winny być urządzone miejsca sprzedaży mięsa mniej wartościowego czyli „tanie jatki“. Tania jatka winna znajdować się w znacznym oddaleniu od głównej bramy rzeźni, najdogodniej w miejscu do którego prowadzi dostęp z ulicy. W skład taniej jatki wchodzi poczekalnia dla publiczności, pomieszczenie dla sprzedaży mięsa i pomieszczenie do sterylizacji mięsa z całkowitym oddzielniem części czystej od zakaźnej.

W pomieszczeniu dla sprzedaży urządzenie wewnętrzne stanowi podłużny stół z barierą, waga, kloc do wyrębu mięsa i ramy żelazne z pocynkowanymi hakami rozmieszczonymi w odległości 30 cm. od ściany. Okna w taniej jatce winny być w porze letniej zaopatrzone w siatki od owadów.

§ 20. Wszystkie rzeźni winny posiadać przedchłodnie, chłodnie lub lodownie, gruczolarnie, osobne suszarnie szczeciny, oraz połączenie z torem kolejowym, jeśli znajdują się w pobliżu kolei żelaznych.

Rzeźnie połączone torem kolejowym winny posiadać zagrody dla poszczególnych gatunków zwierząt, urządzone w ten sposób aby zwierzęta mogły być należycie zbadane bez względu na pogodę.

Rampy przy rzeźniach, w których wyładowanie odbywa się w porze nocnej lub wieczorowej, winny być zaopatrzone w dostateczne oświetlenie sztuczne.

§ 21 Rzeźnie winny posiadać pomieszczenia dla postoju poszczególnych gatunków zwierząt z nieprzepuszczalną podłogą łatwą do oczyszczania, z dostatecznym oświetleniem dziennym i nocnym, zabezpieczające zwierzęta przed szkodliwymi wpływami atmosferycznymi.

§ 22. Cały teren rzeźni winien być szczelnie ogrodzony i niedostępny dla osób niepowołanych, podwórze równo wybrukowane, wyasfaltowane, lub wyłożone klinkierem. Na podwórzu powinien znajdować się ustęp publiczny z odpowiednią ilością oczek (nie mniejszą jak dwa), ze suchym dołem kloacznym, oraz śmietnik szczelny należycie opróżniany.

Teren rzeźni winien być utrzymany w stanie czystym, rynsztoki i odpływy winny być odkażane.

Magazynowanie na podwórzu rzeźni skór, rogów, racic, szczeciny i jelit oraz innych odpadków i produktów ubojowych jest wzbronione.

Wszystkie pomieszczenia rzeźni i zbiorniki muszą być zabezpieczone przed dostępem gryzoni.

§ 23. Każda rzeźnia posiadająca urządzenia kanalizacyjne, winna posiadać ustępy należycie wentylowane i zabezpieczone od dostępu owadów, zaopatrzone w urządzenia do spłukiwania.

§ 24. Osoby pracujące w rzeźniach winny używać czystych ubrań ochronnych i używać do obróbki mięsa czystych narzędzi.

§ 25. Na terenie każdej rzeźni winno znajdować się urządzenie do oczyszczania i odkażania środków przewozowych.

§ 26. Organa urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa przy wykonywaniu swych czynności są niezależne od zarządu rzeźni pod względem personalnym, służbowym, fachowym i finansowym.

Kierownictwo rzeźni obowiązane jest dostarczyć tym organom pomocy fizycznej przy wykonywaniu badania oraz odpowiedniego pomieszczenia i zaopatrzenia wskazanego w § 14 niniejszego rozporządzenia.

§ 27. Prezydia Powiatowych (wzgl. Miejskich — Miast Wydzielonych) Rad Narodowych winny dla poszczególnych rzeźni już uruchomionych oznaczyć terminy, w których mają być wykonane potrzebne poszczególne adaptacje, celem stopniowego przygotowania ich do przepisów niniejszego rozporządzenia. Nowe rzeźnie winny być budowane według niniejszych przepisów.

§ 28. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia będą pociągani do odpowiedzialności na podstawie przepisów art. 98 i nast. Rozporządzenia Pr. R. P. z 22. 8. 27 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zakaźnych (Dz. U. R. P. nr 77, poz. 673) oraz przepisów art. 26—27 Rozporządzenia Prezydenta z dnia 22. 3. 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. nr 36, poz. 343).

§ 29. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Wojewody Łódzkiego z dnia 23. 9. 1938 r. nr R. W. V. 1/50 (Dz. W. Ł. nr 20, poz. 370).

Przew. Prez. Wojew. Rady Nar.: Kucner Kazimierz
Zastępca Przewodniczącego

47.

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 30 marca 1951 r. nr G.P. 1 A-06-30/51/33

w sprawie: zwolnień członków niektórych spółdzielni pracy od opłacania czynszu za najem lokali mieszkalnych w wysokości ustalonej w myśl art. 2 dekretu z dnia 28 lipca 1948 r. o najmie lokali (Dz. U. R. P. nr 36, poz. 259) w brzmieniu dekretu z dnia 25 października 1948 r. (Dz. U. R. P. nr 50, poz. 383).

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 5 i art. 8 ust. 1 ustawy z dn. 7 marca 1950 r. o Centralnym Urzędzie Drobnej Wytwórczości (Dz. U. R. P. nr 10, poz. 104), oraz § 2 ust. 1 pkt. 5 i § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 września 1948 r. w sprawie zwolnień i ulg w opłacaniu czynszu za najem lokali mieszkalnych oraz zwolnien od opłat na Fundusz Gospodarki Mieszkaniowej (Dz. U. R. P. nr 49, poz. 374) zarządza się co następuje:

§ 1. Członkowie spółdzielni pracy, objętych wykazem załączonym do niniejszego zarządzenia, opłacają czynsz za najem lokali mieszkalnych w wysokości czynszu płatnego w miesiącu lipcu 1948 r.

§ 2. Osoby wymienione w § 1 korzystają ze zwolnień dopiero od chwili, gdy stały się członkami spółdzielni pracy stosownie do art. 19 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. nr 25, poz. 232 z 1950 r.).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 września 1948 r.

Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości:
A. Żebrowski

Załącznik do Zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości (znak GP1-A-06-30/51/33.

Wykaz

spółdzielni pracy w województwie łódzkim, których członkowie uprawnieni są do płacenia czynszu w wysokości czynszu płatnego w m-cu lipcu 1948 r.

L. p., statutowa nazwa spółdzielni, adres, przedmiot działalności, data powstania spółdzielni:

1. Spółdzielnia Inwalidów „Zwycięstwo“, Zduńska Wola, Pl. Stalina 5 — wielobranżowa — 12. 12. 1950 r.

2. Spółdzielnia Inwalidów „Zgoda“, Konstantynów, 19 stycznia 35 —wielobranżowa — 12. 12. 1950 r.

3. Spółdzielnia Inwalidów „Współpraca“, Piotrków Tryb., Zamkowa 1 — wielobranżowa — 12. 12. 1950 r.

4. Spółdzielnia Inwalidów „Promień“, Skierniewice, Rynek 12 — wielobranżowa — 12. 12. 1950 r.

5. Spółdzielnia Inwalidów „Rudzianka“, Ruda Pabianicka, Pabianicka 190 — wielobranżowa — 12. 12. 1950 r.

6. Spółdzielnia Inwalidów „Przyszłość“, Pabianice, Konstantynowska 17 — wielobranżowa — 9. 12. 1949 r.

7. Spółdzielnia Inwalidów „Wytrwałość“ z o. u., Radomsko, Limanowskiego 10 — szewska — 9. 12. 1949 r.

CZĘŚĆ II

48.

ORZECZENIA PREZYDIUM WOJ. RADY NAR. w ŁODZI o wykonaniu prawomocnych orzeczeń wygłaszających.

Na podstawie artykułu 41 § 1 rozporz. Prez. R. P. z dnia 24 września 1934 r. Prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. U. R. P. nr 86, poz. 776, jednolity tekst Dz. U. R. P. nr 31 z 39 r., poz. 205) w związku z art. 4 ust. 1

p. 5 i 6 Dekretu z dnia 7 kwietnia 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 (Dz. U. R. P. nr 20, poz. 138) zmienionego ustawą z dnia 30 grudnia 1949 r. (Dz. U. R. P. nr 65, poz. 527).

orzeka się

1) (Do nr AA-III/1/53/50) wykonanie prawomocnego orzeczenia Prez. W. R. N. w Łodzi z dn. 9 stycznia 51 r. nr AA. III-1/53/50 w sprawie wywłaszczenia na rzecz Skarbu Państwa nieruchomości opuszczonej, położonej w kol. Słomków Suchy „A" gm. Wróblew pow. Sieradz składającej się z placu o ogólnej pow. 2.876 m² wraz z domem murowanym i drewnianymi zabudowaniami gospodarczymi, własność Lajby Pawłowicza i Gitli Wolsztejnowej. Orzeczenie to jest natychmiast wykonalne.

Na podstawie art. 4 rozp. Prez. R. P. z dnia 24. 9. 1934 r. Prawa o post. wywłaszczeniowym (Dz. Ust. nr 86, poz. 776) oraz art. 24 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o post. administracyjnym (Dz. Ust. nr 36, poz. 341) zarządza się równocześnie dwukrotne ogłoszenie niniejszego orzeczenia w Dz. Urz. Wojew. Rady Narodowej w Łodzi i przez wywieszenie odpisu w Prezydium Gm. Rady Narodowej we Wróblewie, pow. Sieradz.

Za Prezydium Rady Narodowej: (—) Kryński Zenon
Zastępca Przewodniczącego

2) (Do nr AA-III/1/131/50) na wniosek Dyrekcji Okręgowej Poczty i Telekomunikacji w Łodzi z dnia 19. 1. 51 r. nr AB. 342 wykonanie prawomocnego orzeczenia Prezydium Wojew. Rady Narodowej w Łodzi z dnia 10. 11. 1950 r. AA. III-1/131/50 wywłaszczającego nieruchomości położoną w miejscowości Kolumna-Łask przy ul. Warszawskiej nr 5, nr hip. K. W. 664 w Sądzie Grodzkim w Łasku, własność Szwejcera Janusza nieznanego z miejsca pobytu na rzecz Państwowego Przedsiębiorstwa Polska Poczta, Telegraf i Telefon (Dyrekcja Okręgowa Poczty i Telekomunikacjo w Łodzi) na cele urządzeń pocztowej komunikacji publicznej.

Orzeczenie to jest natychmiast wykonalne.

Na podstawie art. 4 Rozp. Prez. R. P. z dnia 24. 9. 1934 r. Prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym (Dz. Ust. nr 86, poz. 776) oraz art. 24 Rozp. Prez. R. P., z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. Ust. nr 36, poz. 341) zarządza się równocześnie dwukrotne ogłoszenie niniejszego orzeczenia w Dzienniku Urzędowym Wojew. Rady Narodowej w Łodzi, organie urzędowym Prez. Wojew. R. N. w Łodzi i przez wywieszenie jego odpisu w Prezydium Gminnej Rady Narodowej gm. Łask w Wiewiórczynie. Doręczenie uważa się za wykonane w dniu drugiego ogłoszenia.

Za Prezydium Rady Narodowej: Kryński Zenon
Zastępca Przewodniczącego

Do 1—2 Zgodnie z postanowieniami art. 42 rozp. Prez. R. P. z dnia 24. 9. 1934 r. Prawa o post. wywłaszczeniowym (Dz. U. R. P. nr 86, poz. 776) niniejsze orzeczenie stanowi tytuł wykonawczy dla przeniesienia prawa własności i powoduje skutki prawne wym. w tym art.

Od orzeczenia niniejszego służy stronie niezadowolonej prawo wniesienia odwołania do Prezydium Rady Ministrów w Warszawie, które należy wnieść za pośrednictwem Prez. WRN w Łodzi w terminie dni 14 licząc od dnia następnego po drugim ogłoszeniu w Dz. Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi. Odwołanie nie wstrzymuje wykonania.

49.

OGŁOSZENIA O SPORZĄDZENIU PROTOKÓŁÓW ZDAWCZO-ODBIORCZYCH

1) Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. nr 16, poz.62) wraz z późniejszymi zmianami, oraz zarządzeń Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 4 stycznia 1951 r. OP3-K784-50 i OP3-K-785-50 ogłasza się, że sporządzone zostaną protokóły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa:

1) Ludert i Müller, Fabryka Filców i Tkanin Technicznych, Spółka Akcyjna z siedzibą w Tomaszowie-Mazowieckim przy ul. Prez. Wojciechowskiego nr 2 Wyrob Filców i Tkanin Technicznych, dnia 18-go maja 1951 r. o godz. 10-tej.

2) Pralnia i Farbiarnia Wełny Hamann i Hau — Tomaszów-Mazowiecki ul. Wesoła 24, Pralnia wełny i karbonizacja, dnia 22-go maja 1951 r. o godz. 10-tej.

Adresy właścicieli — nieznane.

Miejsce sporządzenia protokółów: Tomaszów-Mazowiecki ul. Roli-Żymierskiego nr 2/4 (dawniej Wojciechowskiego 2/4.

Tomaszowska Fabryka Filców Technicznych
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione
w Tomaszowie-Mazowieckim.

2) Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. nr 16 § 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 26 lutego 1951 r. nr O P 3-K-93-51 ogłasza się, że dnia 18 maja 1951 r. w biurze Bełchatowskich Zakładów Przem. Bawełnianego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione w Bełchatowie ul. Kościuszki 10, sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy przejętego na własność Państwa przedsiębortswa: Tkalnia Mechaniczna Stelcer Waldemar, — Bełchatów ul. Kościuszki nr 6 właściciel Waldemar Stelcer (adres nieznany).

Bełchatowskie Zakłady Przepysłu Bawełnianego
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione
w Bełchatowie

3) Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. nr 16 § 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 8 marca 51 r. znak: I. III. BO2-15/51 ogłasza się, że dnia 25 maja 1951 r. o godz. 8-ej w Biurach Zakładów Przemysłowych „Komuna Paryska" Radomsko, ul. Reymonta 48, sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy przejętego na własność Państwa Przedsiębiorstwa „Metalurgia-Werke G. m. b. H.", dawniejsze, Towarzystwo Akcyjne Przemysłu Metalurgicznego w Polsce, w Radomsku, którego przedmiotem działalności była masowa produkcja drutu i Wyrobów z Drutu, oraz produkcja konstrukcji stalowych, a znajdującego się w Radomsku, ul. Reymonta 48.

Z-ca Dyrektora: Mgr. Janusz Słuszkiewicz

4) Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. nr 16, poz. 62), oraz zarządzenia Ministra z dnia 14. 12. 50 r. Znak: O. P. 3-K-523/50 ogłasza się że sporządzony zostanie protokół zdawczo-odbiorczy następującego przedsiębiorstwa przejętego na własność Państwa:

Huta Szkła „Edwardów" w Radomsku, ul. Rozalii nr 13. Właścicielami Przedsiębiorstwa są spadkobiercy Edwarda Keila.

Protokół zdawczo-odbiorczy sporządzony zostanie w Radomsku w lokalu biurowym przejmowanego Przedsiębiorstwa przy ulicy Rozalii 13 o godzinie 10 rano 19 maja 1951 r.

Przejęcia dokonają: Piotrkowskie Zjednoczone Zakłady Szklarskie Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione z siedzibą w Piotrkowie Trybunalskim, ul. Legionów nr 9.

Zakłady Szklarskie „Hortensja"
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione
w Piotrkowie Tryb. ,ul. 1 Maja 21

Do nr 1—4: Wzywa się właścicieli pow. Przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w pow. Przedsiębiorstwiach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Niestawienie się nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

50.

OGŁOSZENIE

Centralnego Zarządu Lasów Państwowych w Warszawie

z dnia 4 kwietnia 1951 r.

o przestrzeganiu środków ostrożności na terenach objętych akcją chemicznego zwalczania szkdliwych owadów leśnych, w celu uniknięcia zatrucia proszkami trującymi, używanymi do tej akcji.

Centralny Zarząd Lasów Państwowych podaje do publicznej wiadomości, że w okresie od pierwszych dni maja do połowy czerwca 1951 r. przeprowadzi akcję chemicznego zwalczania szkodliwych owadów: osnui gwiaździstej (Acantho-

lyda nemoralis) i brudnicy mniszki (Liparis monacha) — w lasach na terenach:

I. Katowickiego Okręgu Lasów Państwowych

1. Nadleśnictwo Boronów — powiat Lubliniec, 2. Nadleśnictwo Czarny Las — powiat Lubliniec, 3. Nadleśnictwo Kośmidry — powiat Lubliniec, 4. Nadleśnictwo Patoka — powiat Lubliniec, 5. Nadleśnictwo Dobrodzień — pow. Lubliniec i Olesno, 6. Nadleśnictwo Grodzisko — pow. Częstochowa, 7. Nadleśnictwo Herby — pow. Częstochowa, 8. Nadleśnictwo Panki — pow. Częstochowa, 9. Nadleśnictwo Parzymiechy — pow. Częstochowa 10. Nadleśnictwo Tworóg — pow. Gliwice i Tarn. Góry, 11. Nadleśnictwo Brynek — pow. Gliwice i Tarn. Góry, Bytom, 12. Nadleśnictwo Pławniowice— pow. Gliwice i Strzelce Op.

II. Opolskiego Okręgu Lasów Państwowych

1. Nadleśnictwo Biskupice — powiat Olesno, 2. Nadleśnictwo Gorzów Śl. — pow. Olesno i Kluczbork, 3. Nadleśnictwo Wołczyn — pow. Kluczbork 4. Nadleśnictwo Greboszyce — pow. Namysłów, 5. Nadleśnictwo Rogalice — pow. Brzeg, 6. Nadleśnictwo Karłowice — pow. Brzeg i Opole, 7. Nadleśnictwo Kup — pow. Opole, 8. Nadleśnictwo Popielów— pow. Opole, 9. Nadleśnictwo Pokój — pow. Opole, 10. Nadleśnictwo Zbicko — pow. Opole, 11. Nadleśnictwo Kolonowskie — pow. Strzelce Op., 12. Nadleśnictwo Kielcza — pow. Strzelce Op., 13. Nadleśnictwo Chrzelice — pow. Prudnik, 14. Nadleśnictwo Dąbrowa Op. — pow. Niemodlin, 15. Nadleśnictwo Tułowice — pow. Niemodlin.

III. Łódzkiego Okręgu Lasów Państwowych:

1. Nadleśnictwo Czarnożyły — powiat Wieluń, 2. Nadleśnictwo Cisowa — powiat Wieluń, 3. Nadlesnictwo Kraszkowice — pow. Wieluń, 4. Nadleśnictwo Sokolniki — pow. Wieluń, 5. Nadleśnictwo Kruszyna — pow. Radomsko, 6. Nadleśnictwo Pajęczno — pow. Radomsko.

Lasy będą opylane **proszkami trującymi** (arsenian wapnia i inne) przy użyciu samolotów i motorowych opylaczy.

W celu uniknięcia zatrucia należy zastosować się do następujących przepisów ochronnych:

1. Przebywanie w lesie na terenach opylanych i w odległości do 500 m od lasu w czasie jego opylania przez samoloty i opylacze jest wzbronione.

2. Budynki mieszkalne i gospodarcze znajdujące się w tej samej odległości od lasu opylanego należy szczelnie zamknąć.

Studnie winny być zakryte.

3. Na terenach opylanych oraz w ich pobliżu **nie wolno zbierać** jagód i grzybów.

Specjalną uwagę należy zwrócić na dzieci, aby nie zbierały pomimo zakazu jagód i grzybów.

4. **Pasanie bydła i zbiór trawy** w opylonym lesie i w odległości do 500 m od lasu **jest wzbronione**.

5. **Pojenie bydła** w strumykach, rowach, stawach i kałużach w odległości **do 500 m od lasu opylonego jest wzbronione.**

Bydło należy poić tylko wodą ze studni zabezpieczonych.

6. Pszczoły należy wywieść do dnia 30 kwietnia 1951 r. z terenów opylanych do miejscowości wskazanych przez Nadleśnictwa i Instruktorów pszczelarskich W. R. N. i P. R. N.

Tereny bezpieczne dla pszczół leżą poza obrębem ograniczonym linią: od północnego zachodu: ze Sycowa szosą do Ostrzeszowa dalej do Grabowa na Ostrów Kaliski i Brzeziny; od północy: z Brzezin — szosą na Błaszki, Sieradz, Zduńską Wolę, Łask i Piotrków; od wschodu: szosą do Sulejowa — wzdłuż rzeki Pilicy do Przedborza następnie szosą na Dobromierz, Kluczewsko i Włoszczowę; od południowego wschodu: z Włoszczowej na Czarncę i dalej szosą na Szczekociny; od południa: szosą na Pradło, Żarki, Myszków, Siewierz, Nierzęcice, Nowa Wieś, Trapkowice, Kozłowa Góra, Piekary Śląskie, Bytom, Pyskowice, Toszek, Niewiesze, Ujazd, Sławięcice, Zalesie, Zdzieszowice, — dalej w prostej linii do Twardowa, Narzęcławic, Kazimierza i szosą do Szonowa, Racławic Śląskich i torem kolejowym do Prudnika; od zachodu: z Prudnika szosą przez Nysę, Makowice do Starego Grodkowa i boczną drogą do Żelazna, a następnie szosą przez Gracze Przeczę, Skorogoszcz do Mikolina, dalej lewym brzegiem od: Odry do miasta Brzeg i szosą do Lipki, Bystrzycy i Minkowic, następnie w prostej linii do Przeczowa i szosą przez Namysłów, Dąbrowice do Sycowa.

Szczegółowych wskazówek i wyjaśnien w sprawie akcji wywczu pszczół udzielą zainteresowanym pszczelarzom Instruktorzy pszczelarscy i Nadleśnictwa.

Koszty przewozu pszczół pokryje Okręg Lasów Państwowych za pośrednictwem właściwych Rejonów Lasów Państwowych — na podstawie przedłożonych rachunków.

Do rachunków za przewóz pszczół należy dołączyć:

1) Potwierdzenie przewozu pszczół wydane przez Gminną Radę Narodową na której teren przewieziono pszczoły.

2) Potwierdzenie przez Gminną Radę Narodową, że należność za przewóz nie jest wygórowana i odpowiada przeciętnym stawkom miejscowym.

7) Nieprzestrzeganie wymienionych ostrzeżeń grozi niebezpieczeństwem zatrucia ludzi, zwierząt i pszczół.

8) Ewentualne szkody należy zgłaszać pisemnie lub ustnie w przeciągu 24 godzin w najbliższym Nadleśnictwie Państwowym.

9) Dzień rozpoczęcia akcji opylania lasów oraz odwołanie powyższych nakazów i termin powrotnego przewozu pszczół podane zostaną do wiadomości miejscowym zwyczajem zainteresowanym czynnikom — przez właściwe Nadleśnictwo Państwowe.

Centralny Zarząd Lasów Państwowych

51.

KOMUNIKAT

o utworzeniu agencji p. t. Żytniów.

Z dniem 1 kwietnia uruchamia się w żytniowie, pow. Wieluń, woj. Łódź, Agencję pocztowo-telekomunikacyjną 3-go stopnia o pełnym zakresie nadawczo-oddawczym o nazwie „Żytniów".

Do obszaru pocztowego wymienionej placówki należeć będą następujące miejscowości: Żytniów, Chwiły, Tokary, Cegłówka Ignachy, Brzeziny, Prosna, Banasówka, Wytoka, Jelonki, Kuźnica-Żytniowska, Hajdamaki, Pienki, Borek, Bobrowa, Bugaj-Nowy, Bugaj-Stary, Ciećiułów, Dziadownia, Brzeziny i Stawki-Żytniowskie, które jednocześnie wyłącza się z placówki p.-t. Rudniki k/Wielunia.

Godziny urzędowania w dni powszednie ustala się od 8—11-ej zaś w niedzielę i święta od 9—11-ej.

Dyrekcja Okręgowa Poczty i Telek. w Łodzi
Dyrektor Okręgowy: (—) J. Gronostaj, Wicedyrektor

Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej będzie wysyłany po wpłaceniu prenumeraty z góry (Konto PKO. Łódź, nr VII-790/110).

Adres Redakcji: / Adres Administracji: Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Łodzi ul. Ogrodowa 15. Tel. 254-50, wew. 32

Prenumerata wynosi: roczna 45 zł, półroczna 24 zł, kwartalna 15 zł.
Wpłaty należy wnosić na konto PKO. Łódź nr VII-790/110. — z góry.
Rachunków za prenumeratę nie wystawia się.
Cena ogłoszeń: cała strona 240 zł, 3/4 strony 210 zł, 1/2 strony 165 zł, 1/4 strony 90 zł, 1/8 strony 60 zł, za 1 wyraz 90 gr. Ogłoszenia tabelaryczne i cyfrowe 50% drożej.

Pojedynczy numer zł 2.40

ODBIORCA

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Druk ZŁŁ. — zam. 688-IV-51 r.
23. 4. — 7. 5. 1951 r. Nakł. 900 egz. D-2-19066